

Fig. 1. Sværdfæste fra Caernborg ved Horsor. ½ Størrelse.

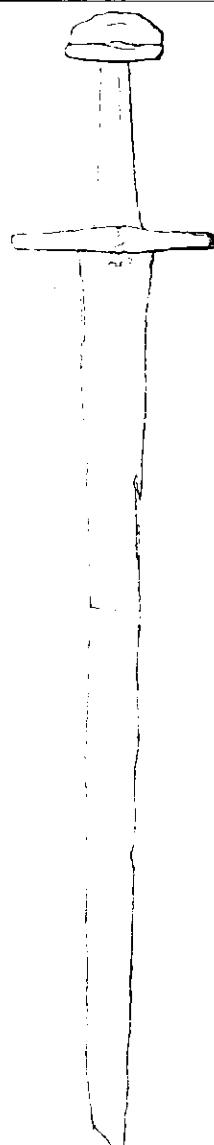


Fig. 3. Jernsværd fra en Gravhøj i Angel. ½ Størrelse.

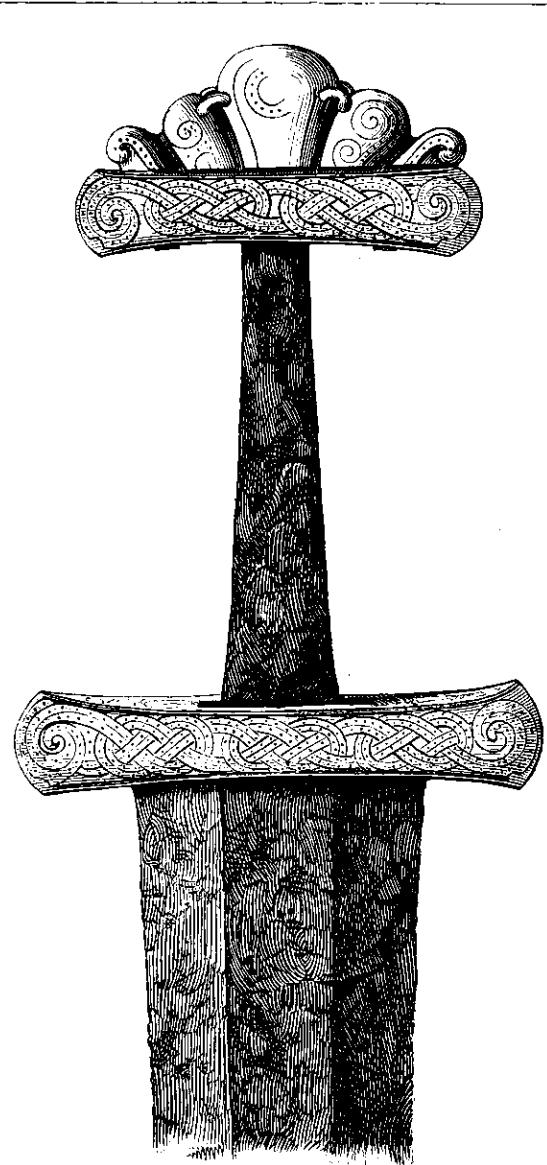


Fig. 2. Solbelagt Sværdfæste fra Norge. ¾ Størrelse.

## Anders Tikjeb.

(Fortsat).

Klokken var neppe halv Hem, da jeg allerede stod i det aabne vindue og forfriskede mig ved at indaande den kolige Morgenluft. Jeg havde været vaagen engang tidligere og havde rullet Gardinet op, men da jeg merkede, at Solen endnu ikke var opstået, lagde jeg mig efter hen, uden dog at kunne sove. Jeg kunde ligge i Sengen og see helt ud over Sundet.

„Pip pip!“ sagde fuglene udenfor i Treerne, da den sterke Morgenrøde farvede den østlige Horizont. Pip, pip, pip, pip! Isb det større, efterhaands som Solen, endnu

deslet af Havet, forgylde Skernes Kanter. Trrrrrrrl Isb nu endelig den fulde Trille høit i Lusten, da Solen hævede sig i hele sin Majestæt og indbød den slumrende Verden til fornibet Liv og Glæde. Det var en glad Kerte, der ikke var seen til at modtage Indhydelsen. „Saa lad mig komme med,“ tænkte jeg, der ikke kunde ligge roligt ved alt Dette, og sprang op af Sengen for at fryde mig over den skjonne Morgen.

Jeg saae udover Sundet. Det laa glat og blankt som et Speil, saa stille var det. Ulagt jeg kun utydeligt funde skimte Fisserbaadene, der stræbte indover mod Land, naaeede dog Lyden af Kareslagene mit Øre, og snart hørte jeg ogsaa Folkenes Stemmer tydeligere og tydeligere, indtil de omsider blandede sig med Lyden inde fra Land, der foraarsagedes af

de travle Koner og Piger, som nede ved Stranden gjorde Alt parat for at modtage Fisken og den forventede Fangst. Mændenes besværlige Dont og Unstrengelse var endt for denne Gang; nu skulle Konerne tage fat. Garnet blev hjerget, Fissten kom i Kurvene, medens Mænd og Kvinder i Forbindende gave hverandre en flygtig Morgenhilfen. Det Hele var saadan et fjent Billede, som jeg nog hunde have lyft til at tage i nærmere Tielyn.

Saa meget det tiltalte mig, faalider blev det bemærket af et Selfab, der bestod af to Hruentimmer og to Mandspersoner, der gik midt paa Beien med hverandre under Armen og flentrede hjemad mod Byen. De kom nok fra Dyrehaven. „Vi gaae her og syuge i Maanestin,“ sang de. De havde nog ikke observert, at Solen var staet op.

